

[Nør Christensen]

på den rigtige måde. De tiltag, vi skal iværksætte, skal ikke alene betragtes som et nødvendigt onde, de skal også præsenteres på den rigtige måde og gerne sådan, at befolkningen på det nærmeste forventer, at regeringen er parat. Hertil kommer, at præsentationen skal kunne forstås af menigmand. Kun på den måde får vi fortsat accept af de økonomiske initiativer, som vi har taget, og som vi også i fremtiden vil tage.

Senere i dag er jeg godt klar over at fremskridtspartiet vil beklage, at der ikke er sparet nok. Fremskridtspartiet kan jo ikke få tilstrækkelige besparelser, i hvert fald ikke nu og her. Jeg vil godt gå lidt den modsatte vej og sige, at vi skal ej heller spare os ihjel.

Som jeg sagde før, har jeg et ret afslappet forhold til, om den afviklingsperiode, vi er inde i, bliver et år eller to længere. Afgørende er det, at der handles med ro og omtanke, og at vi har de langsigtede mål for øje.

Det var lidt om det mere generelle, og jeg vil nu kommentere nogle af de ændringsforslag, der er stillet.

Fremskridtspartiets ændringsforslag er i år til at overse, for at sige det mildt, men det skal de heller ikke have utak for. Det er vel tværtimod udtryk for en realisme eller i hvert fald en højere grad af realisme, der nu har holdt sit juleindtog i dette parti. Vi er heldigvis sluppet for alle disse mange paradeforslag, som ikke har været til nogen som helst nytte tidligere.

For så vidt angår venstresocialisterne er der tale om, hvad jeg vil benytte lejligheden til at kalde gamle travere. Man er imod Danmarks mest populære person eller institution, om man vil. Der gøres heller ingen undtagelse for så vidt angår kirken. I det hele taget kan vi konstatere den sædvanlige uenighed med VS og med dette partis ændringsforslag.

Med hensyn til de ændringsforslag, der til dette finanslovsforslag er stillet af SF, kan vi erklære os uenige. Jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke har gjort mig den ulejlighed at tælle efter, hvor mange gange SF er i stand til at bruge nationalproduktet, eller i øvrigt, hvor meget disse ændringsforslag samlet vil komme til at koste. Men vi stemmer også her imod dem.

Jeg vil herudover gerne sige, at det egentlig er en slags luksus at kalde SFs ændringsforslag til § 22, altså forsvarsministeriet, for ændringsforslag. Det er jo ikke det, der er

tale om. Det, der er tale om, er jo nedlæggelsesforslag, som CD bestemt og under ingen omstændigheder kan støtte. Vi er fortsat tilhængere af et både solidt og godt forsvar. Forsvaret ligger os jo i ganske særlig grad på sinde, og vi vil benytte enhver lejlighed til at fremhæve vores positive holdning til forsvaret.

SF vil også have os meldt ud af EF, selv om man udmærket godt ved, at det ikke kan lade sig gøre. CD går naturligvis stadig væk helhjertet ind for EF, og vi er også tilhængere af unionstankerne.

Også de radikale har stillet ændringsforslag om forsvaret, som vi må stemme imod. Vores begrundelse er naturligvis, at vi har indgået et forsvarsforlig, og det står vi selv sagt også ved.

Men heldigvis er det ikke alt, der er negativt. CD konstaterer med tilfredshed, at justitsministeriet på en række områder får fremgang. Jeg vil gerne fremhæve området vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser. Det er bestemt et område, hvor vi er særdeles opmærksomme. Vi er glade for den udvidelse, der vil finde sted, og vi ville med den allerstørste undren se på, om der skulle findes partier i tinget, der ikke fuldt og helt kan støtte et sådant forslag.

Hvad angår ændringsforslag nr. 37 vedrørende Storebæltsprojektet, vil jeg gerne understrege, at selv om hovedkontoen i dag nedstemmes, er det sidste ord i denne sag ikke sagt. Vi ønsker fortsat en fast forbindelse mellem Fyn og Sjælland, men det vil vi vende tilbage med, når ministeren for offentlige arbejder i begyndelsen af af det nye år giver sin redegørelse til tinget.

Når jeg ser på de foreliggende ændringsforslag inden for boligområdet, er der især grund til at hæfte sig ved de forslag, der vedrører byfornyelsen. Som et måske noget upåagtet resultat af finanslovsforliget er den samlede aktivitetsramme til sanering og byfornelse næsten fordoblet, fra 464 mill. kr. til 864 mill. kr. Der har godt nok været en tilsvarende ramme for årene 1983 og 1984, men det nye er, at regeringen nu klart markerer, at man ikke fremover vil komme ned under det aktivitetsniveau, som er aftalt for 1985, hvilket jo vil betyde, at rammen vil bevare sin realværdi og altså ikke som tidligere blive udhulet i takt med prisudviklingen. For kommuner, for byforningselskaberne, ja, for